

Száz levente a Dunapartján

Elismerést érdemel az a gyermekarcú levente csoport, amely a dunaföldvári Dunaparton hősiessé állt. A támadó orosz gyalogság aknátüze zúdul a dunaföldvári partokra s a gyermekarcú katonák nem ismerik a félelmet. Mind megannyi fiatal hős. Hősök, akik józanfóval megállják helyüket a solti Dunapart nádasában meghúzódott s az otthonuk békéjére törő és őket megsemmisíteni akaró ellenséggel szemben.

Németh Jenő százados szervezte meg őket, bizva a fiatal szív és lélek fáradhatatlanságában. Leventéi, akik ma már képzett katonák, tetteikkel bebizonyították, hogy a magyar fiatalság a magyar néperért fiatal életét bármikor kész a haza oltárán föláldozni. Alig húszéves fiúk, de acélos elszánt akarattal tartják azt a fegyvert, amit Németh százados hazájuk védelmére a kezükbe adott. Ezek a húszévesek már férfiak. Férfiak, akik tudják, hogy helytállásunkkal elsimitjük a dunaföldvári magyar anyák homlokáról a háboru rémének komor redőit és biztosítja sok kis magyar leventének nyugodt álmát.

Alig pár napja, hogy Németh százados húszéves honvédei egyhetes kiképzéssel felsorakoztak Dunaföldvár védelmére, de ez a néhány uap már elég volt ahhoz, hogy bátorságukkal meghálálják parancsnokuknak beléjük vetett bizalmát. Most, ahogy a szemükben lobogó harci vágyat látjuk, az valami megnyugvást jelent. Ezek a szemeken keresztül látjuk, hogy amíg Németh századosok élnek a magyar népben, addig a húszéves leventék büszke, bátor fővel szállnak szembe minden veszéllyel.

Ma Szűzmáriás lobogóért szent rajongással meghalni készek. Vajjon látjuk-e még őket újra fiataloknak, akik majd a nyári napsütésben elfelejtik, hogy egyszer ősszel a fejük felett borús volt az ég a solti Dunaparton.

SPORT

Gyenge félidei eredmények után gólzáporos győzelmek születtek a nagy ködben lejátszott vasárnapi Hadi Bajnoki fordulón. A csapatok nagy része tartalékosan állt fel. Részletes eredmények a következők:

Ferencváros—SzAC 6:0 (0:0)

Gyenge félide után a SzAC elkészült erejével és a ferencvárosi támadósor szárnyakat kapott. A gólok sorát Lukács vezette be, a következőt is ő lötte, majd Gyulai, Sipos és Ónody (2) szerezték meg a nagy arányú győzelmet a Fradinak.

Újpest—Z. Danuvia 7:3 (2:2)

A gólok sorrendje: Laborcz, Babolcsai, Zsengllér, Balogh II., Zsengellér, Babolcsai, Sárdi, Fekecs III., Zsengellér.

Ganz TE—Nemzeti Vasas 2:2 (0:0)

Igen tartalékosan állt ki a munkás csapat, így a kitűnő nagyváradi csillagok nem érvényesíthették tudásukat és örülhet a Vasas a döntetlennek. Góllövők: Sárvári, Budai, Balogh és Molnár.

Gamma—Elektromos 3:1 (0:0)

Csepel—MÁVAG 5:0 (1:0)

Kispest—BSZKRT 3:1 (0:1)

MAGYAR SZEMMEL

1 Az elmúlt napokban rendelet jelent meg, amely a 21—32 éves férfiak munkaszolgálatra való igénybevételéről intézkedik. Ennél a rendeletnél álljunk meg egy pillanatra. Amióta ez a háboru tart s azóta a honvédek néha haza-hazatértek néhány nap szabadságra, minduntalan a fiatal, léha semmittevők hadába ütközött. Ott találtuk őket a Dunakorzón éppúgy, mint a divatos cukrászdákban, este pedig a lokálokban és éttermekben. Jampecek, akik vagy a feketézésből dorbézoltak vagy aranyifjak, akik papájuk megszámlálhatatlan százezreit költötték. Amíg mi odakinn vérezünk, meghaltunk a harctereken, ezek idehaza azt sem tudták mi a háboru, mert nekik mindenük megvolt, amelyekről százezrek lemondani kényszerültek. A magyar honvéd amikor megjelent szabadsága napjaiban a fővárosban, ezek a ficsurak, mint kényes kisasszonykák finnyásan fordították el a fejüket, mert mint mondták, nem bírják a katonaszagot. Ezek éltek itt tömegesen a városban s kihívták maguk ellen mindazok ellenszenvét, a kik érezték, hogy ez nincsen rendjén. Az egyik fél évek óta mindent feláldozott, életlehetőségét, existenciát, jövőt és életet, hogy ezek a herék élhessék a maguk arany életét. Ennek most már vége. Megismerkednek a munka komoly oldalával és ha a magyar honvéd a harcok vérzivatarából hazatér szabadságra, látni fogja, hogy nincsen henyéző, nincsen ingyenélő, akiért neki harcolnia kell.

2 Alig néhány hete, hogy megjelentek a városok utcáin a falragaszok, a lapokban a hirdetmények, amelyek arra szólították fel a magyar ifjúságot, hogy jelentkezék a Hunyadi páncélos hadosztályba. A felhívás eredményeképpen tíz és tízezrek siettek a kibontott zászló alá, mind magyarok, mind lelkes férfiak, akik fegyverrel a kézben harcolni akarnak Magyarországot visszaszerzéséért. Önkéntes harc ez és önkéntes lesz a

halál is, amely egyik másikkal osztályrészül kijut majd. Ezt nagyon jól tudják ők s mégis alig várják a pillanatot, hogy ott küzdhessenek a régi bajtársak oldalán, akik már hosszú idő óta állják az ellenséges rohamokat. Igazi magyar virtus, igazi magyar lelkeség keresett magának ezekben a jelentkezésekben kiutat, hogy végre harcolhassanak, hiszen az elmúlt években minden történt, csak éppen erre irányuló akarat nem volt. A Hunyadi páncélhadosztály néhány hét múlva bevetésre kerül és akkor nézzétek meg ámuló magyarok, hogy mire képes ez a néhány tízezer magyar férfi, aki önként ajánlotta fel életét a hazájáért.

3 A gutáitott Sztalin november hatodikán beszédet intézett népeihez és a harcoló katonáihoz, Örült elvakultságában további harcokra, fosztogatásokra buzdította a GPU által halálba vezényelt tömegeit. Tovább előre; ez volt a mottója Sztalin szavainak, azonban sok minden kimaradt ebből a beszédből, Nem emlékezett meg többek között a belső oroszországi állapotokról. Elfelejtette keresetlen szavakkal ecsetelni azt a nyomort, éhínséget és mérhetetlen nélkülözést, amely egész birodalmában fellépett. Győzelmi mámorában arról sem beszélt, hogy a nagy győzelem esetén mit juttat majd a harcoló katonáinak? Annak a sok szenvedésnek, milliók halálának végezetül mi is lesz a jutalma. Sztalin a világbolsevizálására törekszik, ami egyenlő azzal, hogy tömegei továbbra is a nélkülözések és szenvedések közepette éljék a maguk pária életét. Egyet elfelejtett a vörös cár: a hűrt nem feszítheti a végtelenségig, mert elpattan és nem állunk messze az igazságtól, amikor azt hangoztatjuk, hogy a tufeszített hűrnek itt Magyarországon kell elpattannia, de addig a magyarság megmentheti szabadságát, a család szentségét, a magyar nő becsületét ettől a Keletről betört hordától, amely rablóhadjáratot intézett és vonultatott fel. Az istentelenség, a nyers erőszak, a barbár embertelenség ideig-óráig tarthatja magát, de nem lehet állandó, különösen nem, amidőn egy kultúr nép testén akar új televényt szántani világfelforgató, nyomorbadöntő eszméinek,

Ellopták Napoleon koronáját

Napoleon koronáját és aranyóráját Párisban őrizték, az Invalidusok templomában. A koronát üveg-bura alatt tartották, Napoleon sírja mellett. Ezt a koronát 1804-ben Cherbourg város ajándékozta a csá-

szárnak. Súlya 1400 gramm, bár anyagi értéke mégsem nagy, mivel csak aranyozott ezüstből készült. Történelmi értéke viszont annál nagyobb. A koronát most — mint egy angol távirati iroda jelenti Párisból ellopták... A tett nem vall valami fényes biztonsági állapotokra De Gaulle fővárosában.

Hírek a megszállt területekről

Szegedről érkező jelentés azt mondja, hogy a szovjet csapatok bevonulása után mintegy két-három hétig alig esett bántódása valakinek, mert a megszállók igyekeztek jó hangulatot és bizalmat kelteni. Ez idő alatt mindenki felszabadultan sóhajtott fel és a város aranykorát élte. A szórakozóhelyek zsufoltak és fellendült az élet az egész vonalon. Most máról-holnapra megváltozott minden. A férfi lakosságot belekényszerítik a szovjet hadseregbe, a 16—40 év közötti, általuk kiválasztott nőket ismeretlen céllal besorozzák és vállukra ismertető jelet égetnek.

Apostagon a szovjet vezetőség járőröket küldött ki a tanyákra azzal a paranccsal, hogy minden élelmiszert szedjenek össze. A járőrök tanyáról-tanyára fosztogatják a lakosságot, akiknek javarésze Apostagról és a környező falvakból menekült ki a szántóföldeken lévő tanyákra.

Váncsodon a fogságba esett magyarokat összetoborozták, részükre tanfolyamot tartattak a géppisztoly kezelésből és a nagy tömegben esett oroszok helyére ezeket akarják beosztani. Gyengül a szovjet hadsereg.

Kecskeméten fogoly gyűjtőtábor rendeztek be, ideszállítják az elfogott magyar honvédeket és innen viszik őket Oroszországba. Az elfogott honvédeket először felszólítják, hogy ki akar közülük hazamenni? A jelentkezők közül kiválasztanak egyet-kettőt azzal a megbízatással, hogy mondják el az itthoniaknak: az oroszok a magyarokat nem bántják, szabadon engedik, a foglyoknak és a lakoságnak igen jó sora van a megszállt területeken. *Ki hisz ezeknek a meséknek?*

Székelyhídon összeterelték a községben talált magyar nőket, rájuk parancsoltak, hogy süssenek és főzzenek az orosz katonák részére. A jutalom az erőszakos megvendégtetésért az lett, hogy az összes téli ruhákat, ékszereket letépték a nőkről és meztelenül zavarták haza őket élelemért, borért. Ezt a barbárságot a tisztok látszólag tiltották, de maguk gyönyörködtek szovjet katonák embertelen játékában. Meddig tűritek ezt a pünkösdi királyságot?

Harc a végső győzelemért!

MAGYAR ORSZEM

a harcoló csapatok tábori ujságja
Megjelenik hetenként kétszer: hétfőn és csütörtökön.

Felolós szerkesztő:

Kelenváry László hadnagy

Szerkesztő:

Debreczeni Bárány Károly zászlós

Kiadja: a m. kir. 3. honv. haditudósító század
Kéziratokat nem adunk vissza, levelekre csak
a Magyar Orszem Postaládája rovatban válaszolunk.